ARA

COMUNICACIONS DEL FRONT NACIONAL DE CATALUNYA

3ª ÈPOCA JULIOL DEL 1.978 NÚM. 1

EDITORIAL

L'ARA D'ARA

Encetem amb aquest número la tercera època de l'ARA, que com sabeu ha estat un dels portaveus històrics més importants del nostre partit -juntament amb el "Per Catalunya"- , concretament entre els anys 1963-73 i 1974-75, havent-se'n editat un total de quaranta-un números i dos suplements, el darrer d'aquests dedicat íntegrament als cinc lluitadors antifeixistes assassinats poc abans de la mort del Dictador, entre ells el malaurat "Txiqui".

Aquest ARA d'ara -i mai la redundància tan ben trobada, doncs, "ara" és una paraula que, com "avui", constitueix en si mateixa tota una definició del que és l'actualitat informativa- surt amb la idea d'esdevenir l'òrgan de debat intern que tot partit vertaderament democràtic necessita. I molt més en el cas de FRONT NACIONAL DE CATALUNYA, partit nacionalista que es reclama, en la teoria i en la pràctica,del socialisme autogestionari. Però l'autogestió vol dir, a més d'exercici permanent de la llibertat a la base, responsabilitat i participació constants d'aquesta. Això significa que aquest ARA l'hem de fer una mica entre tots, i que la col.laboració dels militants és imprescindible si volem que aquest portaveu tiri endavant i esdevingui efectivament l'eina de debat intern que precisem i que és la seva mateixa raó d'ésser.

Poca cosa més podríem, de moment, afegir. Veureu que aquest número té seccions d'opinió, de bústia, d'informació i aportacions dels fronts de lluita que es van constituïnt, de la incidència del FRONT en la política catalana, dels actes, presentacions, conferències, mítings, etc., que el partit està fent arreu del Principat .... És imprescindible, doncs, que els militants, nuclis i col.lectius de treball ens informin constantment dels aspectes més remarcables de la seva activitat quotidiana, sense esperar que la redacció de l'ARA els hi encarregui les coses. Només d'aquesta manera la revista esdevindrà, realment, un òrgan de debat i una eina autogestionària al servei d'un partit no dogmàtic que ha de fer de la crítica i de la informació elements constants del procés d'alliberament total dels Països Catalans.

FIL A L'AGULLA

CATALUNYA AVUI

La realitat va demostrant, dia a dia, que per a alguns l'important són els interessos de partit, i que Catalunya i la classe obrera a la que diuen defensar, no els impedeixen de fer el joc a un règim pseudodemocràtic i fal.laç.

Una guspira de llibertat i unes eleccions han fet possible que la unió de les organitzacions que lluitaren contra la dictadura feixista del franquisme desaparegués. Els personalismes i l'afany de poder han donat pas a tota mena de maquiavelismes, i la mort del Dictador donà pas al Jo. El pretext, el resultat de les eleccions de juny passat.

Catalunya compta ben poc, la classe treballadora no pas gaire, malgrat la xerrameca que alguns abundosament esmercen per a justificar posicions politiques o socials oportunistes. Els malabarismes polítics, socials i econòmics arriben al seu termini, i no és qüestió ja de malabarismes ni d'oportunismes personalistes: han passat de moda.

La situació és greu econòmicament, socialment i culturalment. No pot ésser d'altra manera, ja que en el fons antics franquistes remenen les cireres.

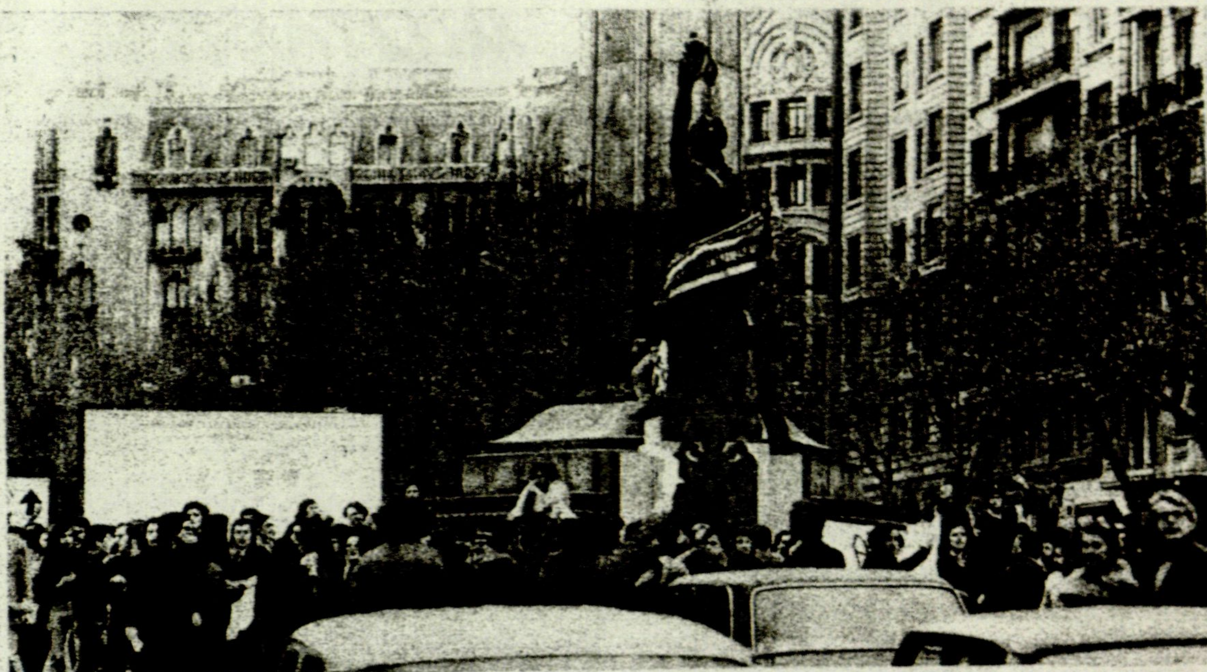
Sols cal esguardar la història d'un any ençà. Aferrissats franquistes són ara demòcrates de tota la vida d'altres, que eren leninistes-stalinistes, avui són eurocomunistes revolucionaris. Hi ha socialistes marxistes que ja pensen abandonar Marx, mentre d'altres llencen el nacionalisme per la borda i es sotmeten, directament o indirecta, a un partit foraster.

L'adversari tradicional de Catalunya i de la resta dels Països Catalans continua amb la tàctica colonialista i imperialista que fou instaurada per Felip V -el dret de la força de les armes- i que fou reblada en els temps moderns pel franquisme, i que encara continua avassallant-nos malgrat la paperassa signada per a fer creure al món civilitzat que l'Estat sorgit a la mort del Dictador és democràtic. Per a fer creure que els drets dels homes i dels pobles hi són respectats.

Cal que recordem el que escrigué Mossen Armengou:
"L'Estat espanyol ha emprat sempre la qüestió social com a instrument de política anti catalana. Ha fomentat la convulsió social a Catalunya per a després poder presentar-se com a pacificador davant les classes conservadores".

"L'Espanya unitària i centralista és una Espanya de Dretes, en el sentit p tjor de la paraula. Dretes no com a opinió política, sempre respectable, sinó com a casta".
Es per això que fa riure sentir dir a un dirigent polític demòcrata que prefereix una "España católica" a una "España rota". Jo li preguntaria: és que ha estat mai una Espanya unida de veritat? Fins i tot certs polítics obliden que , a Espanya, l'Església és castellana i imperialista, i que ací, a Catalunya, és catalana, malgrat certs silencis i la colonització a què fou sotmesa en els temps passats.

¿És que pensem que Catalunya i la resta dels Països Catalans oblidaran mai el genocidi a què estan sotmesos, i que encara perdurarà d'aprovar-se la Constitució en projecte per a l'Estat espanyol? Sols cal llegir els articles aprovats fins ara per a veure que aquesta Constitució serà per als homes i dones que viuen, treballen i porten

al món els seus fills a Catalunya la marca del colonialisme.

Ara, a un any de les eleccions, veiem que els suprems interessos de la Pàtria compten ben poc per als sucursalistes. Els preocupa més,en tant que partits polítics, poder arribar a ser la roda de recanvi del poder colonitzador o, millor dit encara, això que anomenem"l'alternativa de poder". Els preocupa més la lluita entre els partits que no pas abocar tots ells el seu pes per aconseguir una Constitució que garanteixi de veritat la llibertat de tots els homes i tots els pobles ibèrics. Si volem alliberar-nos de l'opressió post-franquista, cal que tots els nacionalistes i independentistes pensem que això no pot ser l'obra d'un sol grup ni d'un sol partit: ha d'ésser l'obra de tots, de tot el poble. Si Catalunya é el que és, ha estat gràcies a la molta sang vessada i les moltes sofrences d'un poble en la llarga nit del terror franquista.

Si hem aconseguit una pre-autonomia, és gràcies a tots els que deixaren amb llur sac ifici la llavor que ha fet possible aquest avui,tan dificultós. Llavor que el poble clarivident transformà en les passades eleccions en una victòria antifranquista, malgrat els molts impediments amb què es desenvolupà la consulta electoral.

Cal pensar que sense l'esforç dels qui estimem Catalunya no serà possible que la nostra terra i la resta dels Països Catalans siguin el model en tots els ordres: social, econòmic, cultural i educatiu, on l'esperit d'una veritable democràcia sigui la norma de convivència entre tots els homes, qualsevulla sigui llur forma de pensar i llur situació econòmica i social.

Dura serà la tasca, molt feixuga. Ens caldrà esmerçar els millors esforços per aconseguir una unitat i una veritable solidaritat que ens portin a un alliberament social i nacional.

Hem de prendre consciència que Catalunya solament serà allò que els seus homes i dones voldran que sigui. Solament una Catalunya nacional i socialment lliure podrà donar solucions vàlides als problemes socials, econòmics i culturals del nostre poble.

ANTONI TARRADES I MATEU

(nucli de Gràcia)

BÚSTIA DEL MILITANT

Ens plau d'incloure ja en aquest primer número una bústia que vol estar permanentment oberta a les suggerències, crítiques, aportacions i tot allò que ens vulguin fer arribar als nostres militants, ja sigui referit a la mateixa revista, a la problemàtica del partit o a qualsevol aspecte que pugui ser d'interès per als que integrem FRONT NACIONAL DE CATALUNYA. Les cartes poden ser individuals -indicant el nom i el nucli- o col.lectives -de nuclis sencers, d'agrupacions de nuclis, de fronts de lluita o de qualsevol col.lectiu que pugui crear-se al sí del partit.

La carta que s'inclou en aquest número és col.lectiva, signada pel nucli de l'esquerra de l'Eixample de barcelona. És la primera que ens ha arribat, però cal esperar-ne moltes altres.

VALORACIÓ DE L'ACTE DE COMMEMORACIÓ DEL 338 ANIVERSARI DEL CORPUS DE SANG

El nucli de l'Esquerra de l'Eixampla del col.lectiu de Barcelona - ciutat ,reunit el dia 1 de juny, valorà i analitzà l'acte de commemoració del "Corpus de Sang" organitzat per FNC.

Considerem molt positiva la iniciativa d'aquest acte i valorem també molt positivament el poder de convocatòria del FRONT i la nombrosa concurrència que s'aplegà al peu del monument a Pau Claris.

Lamentem però que no s'hagi sacrificat l'orgull particularista del nostre Partit en favor d'una convocatòria unitària de totes les forces independentistes d'esquerra, tal com es feu en l'acte del Fossar de les Moreres del passat Onze de Setembre.

Quant a l'acte en si, el valorem negativament, en el sentit que enlloc d'una jornada de lluita i de reivindicació es transformà en una manifestació floralesca, no mancant-hi ni la recitació de poesies ni unes quantes llagrimetes.

Considerem això poc adient amb l'historial de lluita del FRONT. Considerem superada l'època dels Pomells de Joventut i creiem que el FRONT és un partit revolucionari en lluita permanent pel socialisme i la independència nacional, i per tant estimem que han d'ésser superades les manifestacions místiques i romàntiques.

En canvi, valorem positivament la manifestació que seguí a l'acte i la recuperació del nom del carrer Pau Claris, que a defecte d'haver-hi fet l'Ajuntament fou assumida pel poble català.

NUCLI DE L'ESQUERRA DE L'EIXAMPLA

LA CLAU QUE OBRI TOTS ELS PANYS

SOCIALISME D'AUTOGESTIÓ (I)

Presentem en aquesta secció -el títol de la qual ens l'ha inspirat un recull de poemes del gran poeta valencià Vicent Andrés i Estellés- textos teòrics i d'aprofundiment de la realitat nacional i social que FRONT NACIONAL DE CATALUNYA pretén transformar. Per aquest primer número, hem pensat que pot ser de gran interès reproduir les notes que el nostre militant de Cadaqués Josep M. Casablancas ha redactat com a text bàsic del seminari que ve donant al nostre local de Barcelona sobre el socialisme d'autogestió. La gran importància que té aquesta qüestió per a tots nosaltres i el fet pràctic que, per raons de temps i de distància, siguin molt pocs els militants que poden assistir al seminari regularment, fa del tot convenient divulgar en aquestes pàgines -en aquest número s'hi inclou la primera part- els conceptes bàsics de la teoria autogestionària, que tots els nostres militants haurien d assi ilar, tant a l'hora de parlar en públic com d'explicar en privat els trets que conformen la ideologia i el model de societat a què aspira FRONT NACIONAL DE CATALUNYA.

NOTA

L'intent d'aquests papers és explicar molt esquemàticament i d'una manera pràctica la teoria del socialisme d'autogestió, amb tots els riscs que comporten les simplificacions.

Estan dividits en tres nivells en què la matèria hi és aplicada progressivament.

El primer nivell anomenat BASE consta de tres pàgines (en el fullet original del seminari) on hi són pràcticament tots els elements , tan sols enunciats, en el qual la BASE III FINAL serà la pàgina de lectura obligada per enllestir el discurs sigui quin sigui el nivell fins el que s'ha llegit (aquest primer nivell o BASE és el que composa aquesta primera part de "Socialisme d'autogestió", que s'inclou en el present número de l'ARA).

El segon nivell està compost de quatre pàgines i a cada una li correspon una característica (a) (b) (c) (d). (Aquest nivell constituirà la segona part, que es publicarà en el proper número de l'ARA)

El tercer nivell compost de tres pàgines explica globalment i amb conceptes més abstractes tot el conjunt (tercera i última part per a l'ARA).

Els enunciats (a) (b) (c) són característiques que anomeno filosofia, el (d) és l'instrumental.

Totes aquestes característiques són informades pels conceptes:

(A) Igualtat de la persona humana.
(B) Promoció humana i accés a la cultura.
(C) Transformació intel.lectual i moral.
(D) Responsabilitat i creació a tots els nivells
(E) Progrés ordenat.

Principis fonamentals que encara que de iferent valor i incidència són els que donen coherència i sentit a tot el procés Autogestionari

JOSEP M. CASABLANQUES

Cadaqués, maig del 78

BASE I

L'autogestió defineix un tipus de socialisme basat en l'exercici permanent de la democràcia des de la base. El defineix i el diferencia dels models assentats sobre el socialisme d'Estat, tant per la proposta d'organització de l'economia i de les relacions de producció que formula, com per la forma d'accés a les mateixes, que hi va inseparablement unida. L'Autogestió no és solament una fórmula econòmica sinó una concepció total de la vida individual i col.lectiva.

Caracteritza el socialisme d'autogestió:

(a) LA PROPIETAT SOCIAL I LA GESTIÓ COL.LECTIVA DELS MITJANS DE PRODUCCIO I DE CANVI.

(b) LA SUPRESSIÓ DE QUALSEVOL RELACIÓ DE JERARQUITZACIÓ SOCIAL.

(c) LA TEORIA I LA PRÀCTICA DE LA DEMOCRÀCIA DIRECTA.

Com es desprèn d'aquests enunciats l'autogestió proposa:

(a) Una societat sense classes.

(b) L'equivalència de totes les persones.

(c) La responsabilitat personal a tots els nivells. Aquesta proposta comporta ineludiblement UNA LLIBERTAT I SOLIDARITAT FONAMENTAL. És un canvi total d'estructures socials i també ho és de la vida individual en tots els seus aspectes, constantment propiciada per una promoció humana integral i indiscriminada que serà un real accés a Tots els nivells de la cultura.

Aquest conjunt és la filosofia de l'autogestió, que cal completar en un aspecte potser més instrumental però BASIC I DECISIU que és

(d) LA PLANIFICACIÓ O EL PLA

BASE II

(d) LA PLANIFICACIÓ O EL PLA és un element indispensable i bàsic de l'autogestió. El mercat dicta les lleis en el sistema capitalista. La planificació o el pla és la peça fonamental que fa possible suprimir el mercat capitalista i en certa manera substituir-lo. Fem una definició: EL PLA ÉS LA REGULACIÓ CONSCIENT DE L'ECONOMIA SOCIALISTA, tant pels objectius que serveix -La satisfacció de les necessitats col.lectives per prioritats- com pels seus procediments d'elaboració i control -que seran pregonament democratics. Hem dit que les característiques són:

(a) LA PROPIETAT SOCIAL I LA GESTIÓ COL.LECTIVA DELS MITJANS DE PRODUCCIÓ I DE CANVI.
La propietat social dels mitjans de producció és la premissa bàsica, imprescindible, per edificar el conjunt de la societat socialista. Això significa un total incompatibilitat amb el sistema capitalista

(b) LA SUPRESSIÓ DE RELACIÓ DE JERARQUITZACIÓ SOCIAL. En la concepció autogestionària res no dóna dret a una situació social jeràrquica: ni la capacitat personal, ni la professional, ni la funció social exercida.

(c) LA TEORIA I LA PRÀCTICA DE LA DEMOCRÀCIA DIRECTA vol dir el poder a la base, és a dir, l'exercici permanent i quotidià, per part del poble, de la sobirania i de la facultat de decisió que li escauen Evidentment, en l'autogestió, el poder no es delega, sinó que s'atribueixen funcions.

BASE III FINAL

L'autogestió és, doncs, una forma d'exercir el poder a l'empresa, però també l barri, al municipi, a la comarca, a la nació, i en definitiva a tot tipus d'unitats associatives.

També és una nova idea de solidaritat social d'abast universal.Fruit d'una pregona transformació intellectual i moral de l'home que farà impossible de concebre o practicar qualsevol forma d'opressió o de mutilació de la llibertat i solidaritat. A la forma de poder i a la solidaritat s'hi ajunta la idea d'igualtat expressada com un sistema de relació mitjançant el qual cada membre de la societat, ni importa la seva edat, situació, ni sexe, pot intervenir en tot el que l'afecta en les mateixes condicions i sense que antecedents o privil.legis de ningú puguin obstaculitzar-lo. Tant l'exercici del poder a tots els nivells com la idea de solidaritat i d'igualtat suposa l'ús constant de la responsabilitat personal, inseparable de poder de decisió.

La imatge d'una societat socialista autogestionària apareix amb trets cada vegada més prometedors als ulls dels homes que no són lliures i sí són explotats, i què volen ser lliures i no explotats. És una esperança i també una invitació a la lluita. FRONT NACIONAL DE CATALUNYA, partit independentista, en assolir el socialisme autogestionari, lluita simultàniament pels dos objectius, en la convicció que el socialisme d'autogestió, pel fet d'ésser el màxim exponent de la justícia i la llibertat a nivell individual i col.lectiu, perfecciona la independència de totes les comunitats.

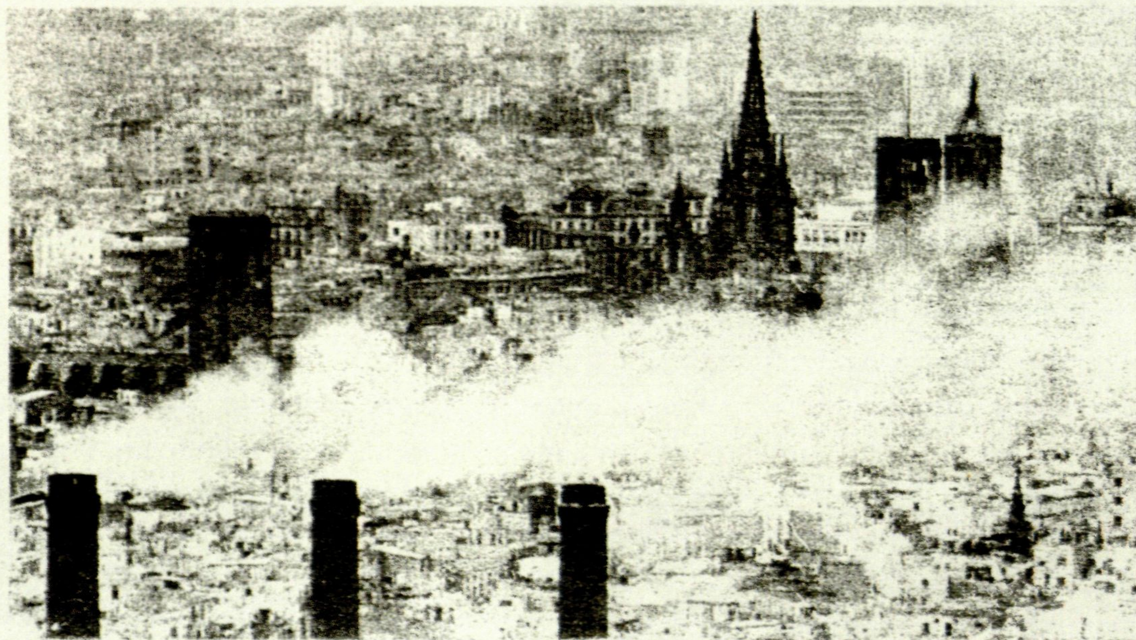
FRONTS DE LLUITA

Els fronts de lluita són imprescindibles en un partit que no tingui una vocació purament electoralista, encara que guanyar eleccions sigui, és clar, totalment necessari. Cal disposar no tan sols de programes de govern, sinó també d'alternatives a curt i a mitjà termini en tots els àmbits socials: d'ensenyament, sanitari, ecològic, municipal, sindical, de la dona, pagès cultural, etc. Solament així un partit obtindrà credibilitat real de cara als ciutadans, que en la seva majoria refusen la repetició constant i gairebé exclusiva de continguts ideològics.

La ideologia és imprescindible, naturalment. Però si hom vol servir-la cal treballar pam a pam per tal d'anar canviant la societat concreta en què vivim. Avui, la revolució tecnològica ha provocat nous problemes, inconeguts totalment unes quantes dècades enrera. Si hom vol arribar al poder, conservar-lo i, des d'ell, transformar la societat i combatre l'imperialisme de les nacions opressores, cal preparar-se de degudament en els camps més variats.

Amb aquesta idea, FRONT NACIONAL DE CATALUNYA ha començat fa unes quantes setmanes a estructurar decididament els seus fronts de lluita. De moment, han començat a funcionar els d'ecologia i medi ambient, l sindical, lluita urbana i ensenyament. En manquen, és clar, molts d'altres. A la llarga, l'edeal seria que tot militant del Partit hi fos enquadrat a dos ivells: territorial i de fronts de lluita, tal com correspon a una organització d'esquerres.

En aquesta secció, l'ARA anirà fent-se ressò de totes les notícies, activitats, textos i evolució de cada un dels fronts de lluita de FNC. De moment, comencem pel d'ecologia i medi ambient, tot desitjant posarnos en contacte amb la resta.

L'ECOLOGIA, UNA PREOCUPACIÓ CREIXENT

En l'època que vivim, cada dia s'observa una preocupació més gran per l'ecologia i per tots els problemes derivats del medi ambient. D'això en trobem constant referència als mitjans de comunicació. Molts cops es cau en l'error de creure que l'ecologia sols s'ha de preocupar per la contaminació, i això no és pas veritat. L'ecologia, en un sentit ampli, va des de la contaminació d'un riu a la planificació d'una carretera, passant pel conjunt de recursos naturals d'un país. Podem dir que el mot ecologia té dues accepcions: una d'àmplia, que és"ciència que estudia les relacions dels organismes amb el medi on viuen", i un altra, que és la que nosaltres fem nostra: "ordenació del territori i aprofitament dels seus recursos naturals".

El nostre País sofreix atemptats constantment. No pararíem si volguéssim esmentar destruccions, però a tall d'exemple podem donar-ne unes quantes. Al Principat tenim un munt de rius contaminats per indústries nocives. Degradació constant de les muntanyes -el cas més recent, esdevingut a Gelida amb l'urbanitzadora de Can Ginebreda, i d'altres com el de la Fageda d'en Jordà. I no parlem ja dels altres països que formen els Països Catalans : així, tenim al País Valencià el cas de l'Albufera de València i a les Illes veiem el desastre que s'hi vol cometre amb la urbanitza ció de Sa Dragonera. I moltes altres coses que s'han fet o es volen fer.

A partir d'això , uns quants militants de FRONT NACIONAL DE CATALUNYA hem cregut oportú de crear al sí del Partit un front de lluita per a la defensa del medi ambient. I ho volem fer d'una manera global, amb l'ànim de donar respostes polítiques als fets concrets que es vagin produïnt. Perquè estem convençuts que no es poden separar les dues lluites, que no és possible dur a terme una lluita ecològica sense una lluita política. ¿Com es poden reclamar espais verds, si ab s no ens hem plantejat el per què no n'han fet? ¿Com es lliga l'existència d'indústries contaminants amb l'economia del país? ¿O les noves construccions amb el problema de l'atur? Creiem, en definitiva, que ecologia i política van estretament lligades.

Per acabar, volem demanar a tots els nuclis i militants del partit que es preocupin de crear grups de defensa del medi ambient al lloc on viuen. I, de cara a fer més gran aquest front de lluita que tot just hem iniciat, però que caldria estendre a totes les poblacions i comarques on el FRONT hi té incidència , que es posin en contacte amb Nuri Vernet, trucant-la al local de Barcelona a partir de les 4 de la tarda (T/. 226 3062).

FRONT DE LLUITA D'ECOLOGIA I MEDI AMBIENT

ACTIVITAT POLÍTICA

TROBADA AMB ELS PARTITS SOCIALISTES DE MALLORCA I DE MENORCA

Entre els contactes que FRONT NACIONAL DE CATALUNYA ha mantingut darrerament amb diversos partits presents a la vida política catalana, destaca clarament, per la seva importància estratègica i per la línia que enceta a nivell de Països Catalans, la trobada amb el Partit Socialista de Mallorca (PSI) i el Partit Socialista de Menorca. Amb aquesta reunió, el nostre partit comença a posar en pràctica la política a seguir de cara a la resta de Països Catalans, aprovada en el segon congrés.

L'encontre tingué lloc el proppassat 20 de maig a Barcelona. Per part del Partit Socialista de Mallorca (PSI), hi participaren Sebastià Serra i Pere Jofre; pel Partit Socialista de Menorca, Maria Juan, i pel FNC, Jordi Casas-Salat, Joan Manetas, Helena Martí i Joan Desvalls
Després de constatar els punts de coincidència -molt amplis- que a nivell nacional i social hi ha avui entre els tres partits, i d'analitzar globalment la situació política als Països Catalans, hom acordà de cara al futur d'anar creant les bases d'una coordinació i col.laboració entre els partits socialistes que lluiten per l'alliberament nacional i de classe dels PP.CC., mitjançant una entesa de caire federal
Finalment, hom fixà una propera trobada a Menorca el proper 30 de juny -que tindrà lloc a Maó-, a la qual es procurarà que hi assisteixin companys socialistes del País Valencià

Un comunicat enviat a la premsa barcelonina donava compte dels acords, desta ant també que els contactes i l'intercanvi d'informació entre els diferents partits serien estables i constants. FNC ha iniciat, doncs, una estratègia ambiciosa, que no cau en el parany d'un suposat "imperialisme" de cara a les Illes i al País Valencià, ni deixa consolidar definitivament el model d'"unitat socialista" entès a la manera dels senyors Felipe Gonzalez, Enrique Tierno Galvan, Joan Reventós, Josep Verde i Aldea i Alfons Cucó.

BILATERALS AMB CDC, PSAN, ERC i PTC

En la línia de mantenir contactes amb totes les forces polítiques de disciplina catalana, o almenys, que no practiquen una política marcadament sucursalista, FRONT ha realitzat les darreres setmanes trobades bilaterals amb Convergència Democràtica de Catalunya, PSAN, Esquerra Republicana de Catalunya i Partit del Treball de Catalunya (Federació Catalana del PTE). Aquestes trobades, fetes a nivell de les respectives direccions, palesen la revifada actual del nostre partit i el lloc relevant -malgrat no tenir cap parlamentari- que FNC ocupa en la política catalana.

En tots els encontres s'ha constatat la voluntat de les distintes forces polítiques de lluitar decidi-

dament per les llibertats nacionals de Catalunya, tot i les divergències en els enfocaments concrets. Així, amb CDC, partit que és conscient de practicar una política extremadament possibilista però que, en tot cas, té un pes important en el país, la trobada consistí bàsicament en delimitar els distints espais polítics que avui ocupen els dos partits, valorant Jordi Pujol el nostre paper en la vida política ca lana -i reconeixent la lògica de les nostres discrepàncies respecte de la política de Convergència- i remarcant la seva convicció de que posseïm un espai propí que ens desmarca de l'òrbita de CDC o del futur Partit Nacionalista Català.

Amb el PSAN, la reunió girà bàsicament entorn de la preparació del proper 11 de Setembre, acordant-se crear una comissió mixta entre ells i nosaltres. Amb ERC, els contactes foren de caire més aviat exploratori, i es va acordar de realitzar una propera trobada on es valorarien més detingudament els distints factors que conformaran la vida política catalana de cara a futures conteses electorals. Finalment, amb el Partit del Treball de Catalunya, de Manuel Gràcia, hom parlà de la necessitat d'impulsar properament una mena de Bloc català contra la Constitució que es faria extensiu a totes les forces-parlamentàries o no- que vulguessin adherir-s'hi.

FNC CRIDA ELS PARLAMENTARIS A DEFENSAR L'ESTATUT DEL 32

Amb motiu de la imminent discussió a les Corts dels articles de la Constitució que regularan la capacitat d'autogovern dels futurs Estatuts d'autonomia, el Consell Executiu de FNC feu una crida a tots els partits parlamentaris catalans "per que en cap cas no negociïn res que estigui per sota dels continguts que establia l'Estatut aprovat l'any 1932".

En la crida, FRONT recordava als "grans" les seves promeses electorals d'ara fa un any, recalcant que no defensar ara els principis de l'Estatut del 32 "seria una traïció a tots els catalans que donaren als partits esmentats el seu vot majoritari".

Al mateix temps, el Consell Executiu adreçà una carta personal als caps de fila dels partits parlamentaris en els termes següents:

"Benvolgut amic:
FRONT NACIONAL DE CATALUNYA et vol fer arribar la present comunicació, que no és més que el ressò del sentir de la gran majoria del nostre país. Esperem que en el debat constitucional, i en el moment de discutir les autonomies i els Estatuts, complireu el vostre deure, i el mandat que us fou conferit a les eleccions del 15 de juny de 1.977 i reivindicareu com a mínim per a Catalunya les Institucions configurades en l'Estatut d'Autonomia de l'any 1932 Cal que sigueu capaços de mantenir la postura digna que el poble espera de vosaltres, no sotmetent un assumpte de tanta trascendència a un fàcil consens. Una altra actitud no seria entesa pel nostre poble, i les seves conseqüències serien greus per a tots i cada un dels ciutadans que us donaren llur vot.

Ben cordialment,

Consell Executiu de FRONT NACIONAL DE CATALUNYA".

Els destinataris -i els donem per ordre de benvolença- eren Heribert Barrera (ERC), Jordi Pujol (CDC) Josep Verde i Aldea (C-r), Joan Reventós (Socialistes de Catalunya), Antoni Gutierrez (PSUC), Anton Cañelles (UDC), Carles Güell de Sentmenat (UCC) i Carles Sentís (UCD).

Tant la carta com el comunicat eren datats del dia 31 de maig, i foren enviats conjuntament a tota la premsa barcelonina. De moment, els únics periòdics que se n'han fet ressò -apart d'alguna emissora de ràdio que hagi pogut llegir-los, com a mínim segur que ho feu "Radio 4"- han estat "Canigó" i "Diario de Barcelona". És a dir, que aquesta vegada, ni l'"Avui"... Apart del normal mal tracte que des de fa un any reben tots els partits extraparlamentaris, en el cas de FNC podríem atrevir-nos a parlar, darrerament, d'una certa mala bava. No oblidem que molts redactors de la premsa barcelonina -i sobretot, de la més progressista- pertanyen o es troben propers als Socialistes de Catalunya i al PSUC-PCE. I en el cas dels primers, com que els ufana moltíssim autodefinir-se constantment com "la real alternativa de poder", deuen començar a tenir ganes d'anar ja escombrant la seva futura oposició. Ni que aquesta sigui radicalment nacionalista -o precisament per això mateix, i ni que aquests mètodes no tinguin res de democràtics. Ai, la democràcia! Ai, aquell clam repetit durant tantes setmanes de llibertat d'expressió"!

ACTE DEL SECRETARIAT PERMANENT DE LA "CARTA DE BREST"

Organitzat pel PSAN-provisional, partit responsable enguany del Secretariat Permanent de la "Carta de Brest" -declaració sobre la lluita contra l'imperialisme a l'Europa Occidental, signada l'any 1974 per set partits nacionalistes europeus, entre ells PSAN-p, HASI i UPG- tingué lloc a Barcelona el proppassat dia 3, al Col.le de Doctors i Llicen iats, un debat obert sobre el tema "Imperialisme i colonialisme a Europa", al qual va ser invitat FNC A l'acte van assistir-hi delegacions sardes, bretones, gallegues, basques i dels Països Catalans, a més de representants de la Lliga dels Drets dels Pobles, del CIEMEN (Centre d'Informació i d'Estudis de les Minories Nacionals), CEN (Centre d'Estudis Nacionals) i CEIPC (Centre l'Informació dels Països Catalans). el nostre partit hi envià dos militants de Barcelona com a observadors. El debat s'obrí entorn quatre intervencions: 1) L'imperialisme i el colonialisme al Tercer Món (Declaració Universal dels Drets dels Pobles). 2) El Colonialisme a Europa (Posició de la Carta de Brest). 3) L'Imperialisme d'explotació a Europa (Posició de la Carta de Brest). 4) Iniciatives d'estudis de la qüestió nacional a Europa (CIEMEN, CEN).

Val a dir, com a anècdota remarcable, que un representant del PSAN va prendre la paraula per a dir que el seu partit acusa el PSAN-provisional de no permetre'ls l'entrada a la Carta de Brest, i d'erigir-se'n monopolitzadors als Països Catalans. Per la nostra banda, aclarirem que si FNC no ha tingut interès en signar l'esmentada Carta és per la definició dogmàticament marxista continguda a la seva declaració, que el nostre partit no comparteix d'acord amb la teoria i la pràctica del socialisme d'autogestió.

DECLARACIÓ DEL CONSELL LOCAL DE SABADELL SOBRE ELS COMPANYS XILENS EN VAGA DE FAM

En relació a la vaga de fam que uns quants xilens van mantenir a les parròquies de la Concepció i del Sagrat Cor de Barcelona els primers dies de juny, amb motiu de la constant situació repressiva en què viu al país dominat per la tristament cèlebre "Junta" del general feixista Pinochet, el Consell local

de Sabadell de FNC va enviar a la premsa un comunicat solidaritzant-se amb l'acció dels comanys xilens i assenyalant que "el poble català, tampoc no és lliure malgrat les aparences, està amb vosaltres, contra els genocidis i per a desterrar els dominis externs i interns". En semblants termes, les Joventuts de FNC de sabadell també protestaren per la situació veritablement antihumana en què, des del mes de se tembre de 1973, no ha deixat mai de viure el poble Xilè.

INTERVENCIÓ DE JORDI CASAS-SALAT A LES JORNADES INTERNACIONALS D'EX-PRESOS I REPRESALIATS POLÍTICS

Finalment, i encara que no es tracti ben bé d'una activitat de partit, cal destacar la intervenció del nostre dirigent Jordi Casas-Salat a les jornades Internacionals d'ex-presos i repressaliats polítics, celebrades al paraninf de la Universitat de Barcelona els dies 3 i 4 de Juny.

La intervenció de Jordi Casas-Salat -que com a advocat ha defensat diversos casos davant el TOP, entre ells varis militants comunistes el 1956, en Joan Ballester i Canals el 1969 i una bona tirallonga de militants del PSAN, FRAP, BR,UDC, FAC, FNC...- girà entorn dels drets socials del pres, defensant la derogació del "període d'hivernació" a què la Llei ha vingut sotmetent als reclusos, privant-los així de tots els seus drets mentre duri la seva estada a la presó. En el mateix acte de cloenda -que tingué lloc el diumenge dia 4 al matí- intervingueren també els advocats Magda Oranich, Francesc Casares, Agustí de Semir i Miquel Roca i Junyent.

ESCAPÇALLS

HERIBERT BARRERA: "PENSEM EN MOLTS ASPECTES COM FNC"

"L'espai polític que s'ha fixat Unió de l'Esquerra sembla tenir com a mínim concomitàncies amb els dos partits. Concretament, amb Convergència Democràtica i amb el Front Nacional de Catalunya, ¿quines perspectives de realció s'obren?

-Amb el Front sí que crec que tenim realment una comunitat de pensament en molts aspectes. L'únic que ens diferencia és que ells posen l'accent sobre l'independentisme. Nosaltres, des de sempre, hem estat un partit que ha acceptat la realitat de l'Estat espanyol, encara que proposem unes fórmules que donin la llibertat auténtica a Catalunya i permetin fer avançar el país. Ara bé amb Esquerra Democràtica i Convergència Democràtica, que ara van junts, crec que hi ha diferències de base. Nosaltres som un partit d'esquerra. Ells són un partit de centre, malgrat el que vulguin dir (...)".

(Declaracions a "Diario de Terrassa", 13-6-78, amb motiu de la presentació a aquesta ciutat de l'Unió de l'Esquerra de Catalunya)

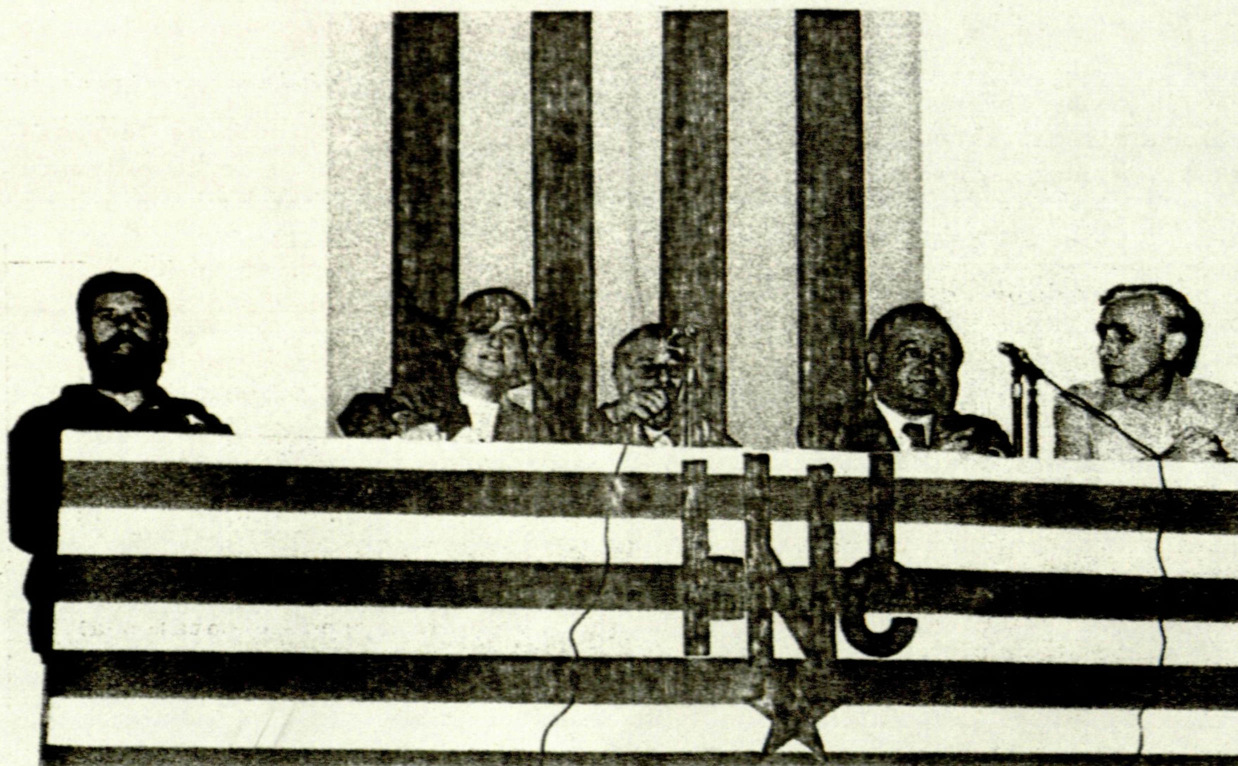
(No cal dir que cada nucli hauria d'enviar puntualment a la redacció de l'ARA tots els contactes i activitats de tipus polític que pugui realitzar. És interessant que tots els militants del partit estiguin del tot informats, fomentant així el coneixement de la realitat constant de FNC arreu de Catalunya).

VIDA DEL PARTIT

MÉS DE TRES-CENTES PERSONES EN LA PRESENTACIÓ A SANTS

Organitzat pel nucli de Sants-Hostafrancs-La Bordeta, tingué lloc el dijous 15 de juny la presentació a l'Orfeó de Sants del Partit. Presentació que pot qualificar-se d'èxit sense precedents en l'època de desencant polític que estem vivint, doncs assistiren a l'acte més de 300 persones, de les quals només unes 70 eren militants de FRONT. El teatre de l'Orfeó de Sants, d'ampla cabuda, era pràcticament ple, i seria injust que no diguéssim molt clarament que bona part de la "culpa" la tenen els nostres actius militants d'aquest nucli, que amb la seva promoció continuada pel barri -pancartes, invitacions personals, etc.- durant els dies anteriors a l'acte, assoliren un bon triomf i demostraren una maduresa important en matèria organitzativa. Naturalment, desitjariem que això servís d'exemple a tot arreu...

Després d'una interessant presentació a càrrec d'Iridi Casanova i Roige, antic militant de FNC resident a Sants, inicià el torn de parlaments Antoni Malaret, que oferí un repàs molt complet, il.lustrat amb abundants anècdotes, de la història del Partit des de la seva fundació l'any 1939. Destacà les dures experiències dels primers anys de la postguerra, quan FRONT encapçalava tot el nacionalisme resistent a Catalunya mitjançant un arriscadíssim activisme contra la Dictadura franquista, passant després revista a l'activitat del Partit durant els anys 50, 60 i primers 70, i assenyalant-ne les fites més importants de la seva evolució.

Tot seguit Margarida Gelabert parlà sobre nacionalisme i independència. Digué que "el nacionalisme, avui, està de moda", i que això demostra que el fet nacional és més viu que mai, però que FRONT NACIONAL DE CATALUNYA ha estat sempre nacionalista, àdhuc quan ser-ho no estava gens de moda ni per a la dreta ni per a l'esquerra, des de la qual "se'ns ha tractat de dretans i testimonials". Aquestes acusacions, digué, "ens han deixat molt tranquils", perquè "tenim la raó i creiem en la força de la raó".

Prosseguí dient que si Catalunya fos independent, el FRONT seria unicament un partit socialista, però que això no és encara viable perquè el nostre país es troba en una situació anormal. Es referí a l'imperialisme espanyol i al de les grans potències mundials, i digué que a europa, "malgrat les aparences de llibertat i civilització, és el continent on encara hi ha més nacions colonitzades". Parlà després de l'explotació que pateixen els Països Catalans per part dels estats espanyol i francès, assenyalant dues desviacions típiques en la lluita política a casa nostra: els qui posen el nacionalisme davant del socialisme, rebaixant el primer a una característica "gairebé folklòrica", i els qui avantposen el socialisme al nacionalisme, considerant el fet nacional "com un luxe del qual ja en parlarem més endavant". Deixà clar que FNC vol evitar caure en aquests paranys, i explicà la mútua interrelació que existeix avui entre nacionalisme i socialisme.

Més endavant, rebutjà la falsa contraposició que hi ha entre nacionalisme i internacionalisme, destacant la solidaritat dels catalans amb pobles com el basc, el gallec o l'irlandès i que, en canvi, "de cap manera podem sentir-nos agermanats amb espanyols i francesos fins que per pròpia iniciativa renunciïn a l'imperialisme, a l'opressió i a l'explotació a que ens tenen sotmesos des de fa tres segles. Finalment . digué que la independència i el socialisme són dos objectius difícils, però no utòpics, i constitueixen, ara com sempre, els ideals permanents de FRONT NACIONAL DE CATALUNYA.

A continuació, Josep M. Casablancas parlà sobre socialisme d'autogestió Ens permetem omitir les seves paraules, per no fer massa llarga aquesta crònica i donat que la seva intervenció correspon bàsicament a les notes sobre l'autogestió que hem començat a publicar en aquest mateix número dins la secció "La clau que obri tots els panys".

Finalment, Jordi Casas-Salat passà revista al moment polític actual i a l'actuació present de FRONT NACIONAL DE CATALUNYA. Remarcà que FNC és un partit polític per damunt de tot, entenent com a tal una organització que vol assolir el poder, i que és un partit independentista i socialista autogestionari. Digué que "aquests objectius són una fita a llarg termini, però no constitueixen cap utopia, perquè cap partit no renuncia mai als seus ideals", i assenyalá que el FRONT no té cap mena de vocació testimonial, sinó de Govern.

Oferí després el balanç del darrer any, primer aniversari de les eleccions. Remuntant-se a l'etapa immediatament anterior, digué que de l'eufòria existent després de la mort de Franco s'ha passat al desencís actual mitjançant un hàbil procés portat per la dreta espanyola ,

"que ens va servir reforma quan es demanava ruptura, i gairebé tots s'hi van apuntar". Afirmà que amb les darreres eleccions "teòricament , ho hem assolit tot", en el sentit que s'ha deixat enrera el franquisme. Però , a la pràctica, els problemes subsisteixen. Per a en Casas, aquests problemes es troben sintetitzats en tres paraules per

a la majoria de la gent: "Atur, pau, preus". Sense oblidar tampoc que els catalans estan desencisats de la pre-autonomia degut a la manca de poder que fins ara ha patit la Generalitat.

"Totes aquestes coses -prosseguí— són conseqüència de l'evolució històrica o són clarament volgudes per la dreta? Jo m'inclino per la segona hipòtesi, doncs crec que la dreta espanyola està cercant un canvi apar nt més que no pas real, provocant així l'abstencionisme massiu". Establí un clar paral.lelisme de la situació actual amb la Restauració monàrquica per Cànovas del Castillo durant el darrer terç del segle passat, i es preguntà que "si la política només la fan els professionals, com passava durant el franquisme, ¿quin lloc li és reservat al poble?". REsumí la situació actual citant una frase de la famosa novel.la "El Guepart", del príncep de Lampedusa: "Es precís que tot canviï perquè tot segueixi igual". Finalment, digué que FRONT NACIONAL DE CATALUNYA està disposat a lluitar per la Generalitat, per l'Estatut i per l'alliberament total de Catalunya i els Països Catalans. I que això vol fer-ho comptant plenament amb el suport del poble català, "perquè nosaltres som, també, poble".

L'acte, que ha representat una fita important en l'etapa actual de presentacions de FRONT, va concloure's amb el cant d'Els segadors.

PRESENTACIÓ A TORROELLA DE MONTGRÍ

D'altra banda continuen a bon ritme les presentacions que el Partit té previstes a una sèrie de ciutats, viles i pobles d'arreu del Principat La darrera tingué lloc el proppassat dissabte dia 10 de juny a Torroella de Montgrí (Baix Empordà). La presentació estigué a càrrec de Joan Redressa, ex-militant del PSC (r) recentment ingressat al nostre partit, el qual va explicar les raons que l'havien portat a efectuar aquest canvi davant un públic -unes tre ta persones- on hi havia majoria de militants o simpatitzants del partit de Verde i Aldea.

A continuació, el nostre militant de Cadaqués, Josep M. Casablancas, explica en una detallada exposició, la ideologia del FRONT, tant en l'aspecte de la independència com del socialisme autogestionari. Jaume Domènech, de la Jonquera pertanyent, com l'anterior, a l'Assemblea de l'Alt Empordà de FNC, constituïda actualment pels nuclis de Cadaqués-Portbou, La Jonquera i Figueres-, centrà la seva intervenció en la política actual del partit i en la situació que viu avui Catalunya. Finalment, tingué lloc un breu col.loqui, que evidencià una vegada més la gran necessitat de clarificació política que avui encara es respira a la majoria de les nostres poblacions i comarques

CONFERÈNCIES AL LOCAL DE BARCELONA

Al nostre local de Barcelona venen tenint lloc, cada dos dimarts, un seguit de conferències sobre temes nacionals i socials que creiem interessants per a tots els nostres militants i simpatitzants, tot i que l'assistència hagi estat, fins ara variable. Entre d'altres, hem tingut ocasió d'escoltar interessants dissertacions de Carles Muñoz Espinalt sobre "Psicologia del català sucursalista", de Gonçal Castelló sobre el País Valencià, d'Imma Tubella i Eduard Vinyamata sobre les minories nacionals europees i de Xavier Gambús sobre la Constitució. Darrerament han tingut lloc

les de Josep M. Canals sobre "Vidal i Barraquer, la fidelitat a un poble" i de Ferran Bosch sobre "Nacionalisme i política". Ambdós conferenciants són, des de fa anys, actius militants de FRONT.

Josep M. Canals i Lamiel, sacerdot i escriptor -actualment rector de la parròquia del Sagrat Cor de Poble Nou, col.laborador de l'estudi "La integració del suburbi a la comunitat urbana" (1964) i autor de l'antologia "Poble, treball i Poesia" (Ed. Pòrtic, 1.974)-, glossà la figura del Cardenal Vidal i Barraquer remarcant-ne la seva absoluta honestetat democràtica i antifranquista, lligada a una total fidelitat a Catalunya. A continuació va projectar-se el muntatge audiovisual que s'ha realitzat amb motiu del retorn a la Catedral de Tarragona de les despulles del "Cardenal de la Pau". En el col.loqui, mossen Canals apuntà la necessitat de què FNC es preocupi més que no pas fins ara de fer conèixer el seu ideari en ambients cristians d'esquerres i marcadament nacionalistes tes que avui existeixen a Catalunya. No cal oblidar, a aquest respecte, l'important suport que cristians progres istes i particularment sacerdots han donat durant aquests darres anys a sectors radicals del nacionalisme basc.

Ferran Bosch i Estarelles, taxista de professió, parlà sobre el tema "Nacionalisme i política" el dimarts dia 13. Després d'analitzar l'opció socialista del FRONT emmarcant-la en el context de la lluita històrica del nacionalisme català d'esquerra, passà revista a l'actuació dels parlamentaris catalans i al redreçament nacional que viu avui Catalunya. Remarcà la necessitat que la comunitat catalana té d'integra els immigrants de cara al seu ple desenvolupament col.lectiu, i afegí que aquesta integració haurà de fer-se amb molt de tacte.